

עת"א 26159/01/18 - ערן מזרחי נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 26159-01-18 מזרחי(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח' תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת עמיתה קלרה רג'ניאנו
עותר	ערן מזרחי (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

1. העותר נידון למאסר כולל של 13 שנים ו-6 חודשים בגין הרשעתו בעשרות עבירות של גניבה בידי מורשה, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, זיוף, שימוש במסמך מזויף והלבנת הון. המאסר כולל 9 חודשי מאסר בגין אי תשלום קנס. העותר נושא מאסרו מ-30.5.2012. תום מאסרו 2025. מסווג לקטגוריה ב/1. משולב בסבב חופשות. העותר מוחזק באגף השיקום. 2. העותר מלין כנגד החלטת המשיב להקפיא את חופשותיו ולהעבירו מאגף השיקום לאגף אחר. לעתירה צורפה בקשה לעכב את ביצוע ההחלטה להוציאו מאגף השיקום 3. נטען בעתירה כי ב-10.1.18 הודיע קצין המודיעין לעותר כי הוחלט להקפיא את חופשותיו ולהעבירו מאגף השיקום לאגף אחר. זאת, בעקבות אירוע שהתרחש ב-21.12.18 בשעה 18:00 לערך בעת שהעותר חזר מהעבודה בה הוא משולב במסגרת אגף השיקום. בכניסה לשער הכניסה לבית הסוהר פגש בשני אנשים. אחד מהם זוהה ע"י העותר כרב המעביר שיעורי תורה בכלא.

- האדם השני קרא לעותר בשמו ושאל אותו "כמה זמן נשאר לך?". העותר שאל אותו מהיכן הוא מכיר אותו והוא השיב מהטלויזיה. לאחר שהעותר נכנס לכלא הוא עידכן את קצין המודיעין לגבי האירוע.
- נטען, כי בעקבות כך הוחלט להפסיק את חופשותיו של העותר ולהדיחו מאגף השיקום מבלי שנעשה בירור מעמיק לגבי אותו אירוע ומבלי שנתקבלה עמדתה של משטרת ישראל.
4. נטען כי החלטת המשיב אינה סבירה ואינה מידתית בשים לב למשמעות שיש להחלטת ההדחה מאגף השיקום על המשך תהליך שיקומו של העותר ובפגיעה ביכולתו לשלם את חובותיו.
5. בדיון ביום 14.1.18 (בפני כב' השופטת ברנט) הוגש בהסכמה המידע החסוי. בהמ"ש הורה לסיים את הבדיקה בעניינו של העותר וניתן צו זמני, עד להחלטה אחרת, לעכב ביצוע ההחלטה להוצאת העותר מאגף השיקום והעברתו לאגף אחר. החלטת המשיב לגבי הפסקת החופשות ואי יציאה לעבודה נשארה בתוקפה עד למתן החלטה בעתירה.
6. בדיון הנדחה ב-14.2.18 עידכנה ב"כ המשיב את בהמ"ש כי בניגוד לאמור בעתירה, קצין המודיעין שמע על האירוע מאסיר אחר ולא עודכן ע"י העותר. נטען כי מהתייחסות גורמי מודיעין עולה כי המידע מצביע על חשש לפגיעה בעותר. לעותר מספר רב של קורבנות שהונו על ידו ובהעדר פיקוח על העותר בהיותו מועסק במפעל המנוהל ע"י אזרחים, קיים חשש לפגיעה בו.
- ב"כ העותר חזרה וטענה כי ההחלטה להעביר את העותר מאגף השיקום נתקבלה מבלי שנעשתה מקיפה, ומבלי שנחקרו אנשים היכולים לשפוך אור על האירוע, כמתחייב בנסיבות שכאלה.
- בהמ"ש הורה על העמקת הבדיקה לגבי ידיעה 699. ההחלטה על עיכוב הביצוע נשארה בתוקפה.
7. בהודעת עידכון של המשיב שהוגשה לישיבה ביום 28.3.18 נטען, כי מהתייחסות עדכנית של גורמי מודיעין עולה כי על פי מידע מוצלב שהתקבל לאחרונה, נשקפית מסוכנות לעותר. נטען עוד, כי

העותר בחר לא לדווח על האירוע החריג וההחלטה לעיכוב ביצוע ניתנה בטרם התקבלה החלטה מנהלית להדיחו מאגף השיקום ומנעה קיומו של הליך מנהלי בועדת השיקום.

משכך, לא היה מקום ליתן את הצו הזמני ולא קמה סמכותו של בהמ"ש לדון בנושא זה.

8. בדיון בפניי ב-28.3.18 הוגשו לעיוני, בהסכמה, חמישה פרטי מידע. אחד מהם, 844 הוא מידע חדש שלא היה בפני השופטת ברנט.

ב"כ העותר חזרה על טיעוניה והוסיפה כי שמעה מהעותר כי בשיחה שהיתה לו עם קצין המודיעין נאמר לו שאם היה מסכים לעבור לאגף אחר ולא פונה לבהמ"ש לא היתה בעיה להוציאו לחופשה ובינתיים תיערך בדיקה, ובהעדר אינדיקציה למסוכנות כלפיו יוחזר לאגף השיקום. ב"כ העותר ביקשה לשקול לפחות, הוצאתו לחופשות וככל שאלה תעבורנה ללא אירוע חריג יוחזר לעבודה מחוץ לכלא.

ב"כ המשיב חזרה וטענה כי לא נתקבלה החלטה מנהלית, לגבי הוצאתו של העותר מאגף השיקום והעברתו לאגף אחר ומשניתן צו העיכוב ע"י בהמ"ש נמנע מועדת השיקום לדון בעניינו. נטען כי ההחלטה היחידה שנתקבלה בעניינו של העותר התייחסה להפסקת החופשות.

9. דיון והכרעה

כידוע, תפקידו של בהמ"ש הדן בעתירת אסיר אינו להחליף את שיקול דעתה של הרשות בשיקול דעתו ולפיכך, אל לו להתערב בהחלטות המשיב, אלא במקרים חריגים בהם נחזה כי נפל פגם בשיקול הדעת המנהלי, כחוסר תום לב, שרירות, התעלמות משיקולים ראויים, או התבססות על שיקולים בלתי רלוונטים שיש בהם כדי להצביע על חריגה קיצונית ממתחם הסבירות.

10. אין חולק שחופשותיו של העותר הופסקו בעקבות האירוע הגלוי שארע בכניסה לכלא, כפי שפורט לעיל. גורמי מודיעין ומשטרת ישראל סברו כי בנסיבותיו של העותר ובהתחשב

בעבירות בגין נידון למאסר, כאשר עשרות אנשים הונו על ידו, הופעתו של אותו אזרח,

בכניסה לכלא, בשעה שהעותר חזר בדיוק מהעבודה מלמדת כי קיימת מסוכנות כלפי העותר

והמליצו על הפסקת חופשותיו עד לתום הבדיקה המודיעינית. כפועל יוצא מכך הופסקה

גם עבודתו מחוץ לכלא.

מאז הופסקו חופשותיו (ב-10.1.18) חלפו שלושה חודשים. לא הובא לידיעתי כי נעשו פעולות

חקירה לגבי האירוע, אולם לא מכבר נתקבל מידע נוסף (2778844) המתייב, על פניו, עם

האירוע. אני סבורה כי האירוע הגלוי והלא ברור חייב את המשיב לנהוג בזהירות יתר בכל

הנוגע ליציאתו של העותר מחוץ לכותלי הכלא. לפיכך, ההחלטה על הקפאת החופשות היתה החלטה סבירה.

המידע החדש שהתקבל בינתיים (844), על רקע האירוע הגלוי, מצדיק לעת

הזאת הקפאת חופשותיו של העותר. אלא, אם נעשו פעולות חקירה השומטות את החשש

למסוכנות הנישקפית לעותר ותתקבל החלטה אחרת המתירה יציאתו לחופשות.

11. באשר להדחתו של העותר מאגף השיקום- טענת המשיב כי טרם נתקבלה החלטה מנהלית

בנושא זה, הועלתה רק בכתב התשובה האחרון. היא לא עלתה בכתבי התשובה שהוגשו לשיבות ביום 11.1.18

ו-14.2.18 ולא נטענה בבהמ"ש, מדוע לא נטענה בפני כב' השופטת ברנט בישיבה הראשונה, כאשר בהמ"ש

דן בבקשה לעיכוב ביצוע?

בפועל, נאמר לעותר שעליו לעזוב את אגף השיקום ולעבור לאגף 7. כך עולה גם מכתבי התשובה ומחוות

הדעת שצורפו לכתבי התשובה. מי הוסמך להחליט שעל העותר לעזוב את אגף השיקום?

אין ספק שבעקבות כך הוגשה העתירה.

12. סעיף 9 (1) לפקודת הנציבות 04.54.02 קובע כי ועדת שיקום תתכנס בסמוך לכל אירוע

חריג של אסיר ע"מ להחליט לגבי המשך הטיפול באסיר. הפקודה קובעת כי הועדה

תקבל חו"ד של קצין השיקום לגבי מצבו, הרקע להסתבכותו והמלצות. האסיר יוזמן

לועדה להשמעת טיעוניו.

בהמשך נאמר כי ועדת השיקום רשאית להמליץ בפני מפקד ביס"ר על הרחקת אסיר

מבית השיקום, ורשאית להמליץ על הרחקה ל-30 יום לצורך בירור.

13. הרושם הוא כי ההחלטה להדיח את העותר מאגף השיקום נתקבלה ע"י מי שלא הוסמך

ולא בהתאם להוראות הפקודה.

מיום האירוע ועד להחלטה להדיח את העותר מאגף השיקום חלפו 20 ימים מבלי

שועדת השיקום דנה בעניינו.

14. לאור האמור לעיל, אני מורה לוועדת השיקום לדון ולהחליט תוך 5 ימים (ולא יאוחר מיום

12.4.18) בעניינו של העותר.

הצו לעיכוב ביצוע מיום 14.1.18 יעמוד בתוקפו עד להחלטה של ועדת השיקום.

סיכומי של דבר, העתירה לגבי הקפאת החופשות נדחית.

באשר להדחה מאגף השיקום, כאמור בסעיף 14 לעיל.

ניתן היום, כ"ג ניסן תשע"ח, 08 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.